

KUKSA

Eräpartiolippukunta Limingan Niittykärppien lehti n:o 1/2013

Kuksa 2/2013 Kesäkuussa 2013

Kustantaja: **Eräpartiolippukunta Limingan Niittykärpät ja Limingan Partiotyön Tuki ry**
 Päätoimittaja: **Mauno Ylikurkela** Aikuinen tuki ja taittaja: **Hannu Luukinen**
 Sarjakuva:
 Paperiversion painopaikka: **Limingan seurakunta**
 Nettiversion julkaisusivusto: **www.niittykarpat.fi**

Tässä lehdessä

HYVÄ JA EI-NIIN-HYVÄ	2	MITÄ IHMETTÄ?.....	8
MUISTA LEHDISTÄ LAINATTUA.....	2	MUORIT KOHTI KORKEUKSIA.....	9
PÄÄKIRJOITUS	3	PÄKMÄ 2013.....	10
SEURAKUNTASEIKKAILU		BALTAIS VILKS 2013.....	12
OHJUSVARASTOLLA.....	3	LATVIAN KANSALLINEN JAMBOREE	
PARTIOUUTISIA.....	5	PIDETÄÄN TÄNÄ KESÄNÄ.....	17
LIPPUKUNNAN 45V-JUHLA.....	6	OLISIKO TÄSSÄ AJATUSTA.....	18
OLLEITA JA MENNEITÄ.....	7	MYÖTÄILTA II.....	20
PYHÄN YRJÖN ILLALLISET.....	8	SEURAAVA KUKSA.....	20

Hyvä ja ei-niin-hyvä

Myötäpäivät, Pöckelö ja oman porukan partioretket ovat parasta kesäseikkailua.	Kesällä pitää pysytellä neljän seinän sisällä, ettei nahka pala ja sääsket syö
---	---

Tällä palstalla kerrotaan hyviä ja vähemmän hyviä retkeily- ja erävinkkejä.

Muista lehdistä lainattua

Partiopoika pelasti hukkuvan Mikkelissä

(Uutinen Länsi-Savo -lehdessä 5.6.2013)

Nyt ollaan menossa Myötäpäiville! Jos siis olet mukana bussissa, jossa tämänkertainen lehti ilmestyy ja jaetaan lukijoille. Olethan varmaan huomannut, että reippaasti lippukunnan toiminnassa mukana olemalla saat lehden aina painotuoreena käsiisi. Tämän Kuksan juttutarjonta poikkeaa ehkä hieman totutusta.

Pääkirjoitus

Pari vakiopalstaa on sattuneesta syystä tauolla, mutta vajetta on paikattu muilla hienoilla jutuilla. Syksyn Kuksa tarvitsee täytettä. Kirjoita itse tai ryhmäsi kanssa kuulumisianne tai muuta tarinaa ja uutisia. Vakiopalstat ja uudet otsikot odottavat tekstiä alleen!

Hyviä myötäpäiviä ja kesän seikkailuja!

Mauno

SeurakuntaSeikkailu ohjusvarastolla

Viime aikoina on liikkeellä ollut sitkeää huhu, että seurakunnalla olisi täällä Limingassa käytössään jonkinlaisia täsmäaseita, ohjuksia. Olen tehnyt ankaraa taustatutkimusta ja saanut selville, että niitä säilytetäisiin mahdollisesti seurakuntatalon yhteydessä sijaitsevassa ohjusvarastossa. Millaisia aseita varastossa oikein on? Onko seurakunta todellakin ottanut ”uskon kilven” ja ”Hengen miekan” lisäksi käyttöönsä TULIASEITA ilosanoman levittämiseksi?! Uteliaan ja aina seikkailulle avoimen partiolaisen tavoin päätän lähteä selvittämään asiaa.

Aloitin tutkimusmatkani kokeilemalla valkoista ovea seurakuntatalon päädysssä. Se on auki. Paikka näyttää jonkinlaiselta varastolta; laatikoita ja tavarapinoja lojuu siellä täällä. En kuitenkaan havaitse merkkejä aseista. Kuulen naurua

avoinna olevan liukuoven takaa ja lähdän kulkemaan äänen suuntaan. Sieltä, huoneen perimmäisestä nurkasta, romukasan takaa, pilkistää kaksi vaaleaa päätä. Siivoajia he eivät ainakaan ole, huomaan, ja tuskinpa sotilaitakaan. Muutenkaan naiset eivät näytä kovin vaarallisilta, joten päätän kysyä, tietävätkö he jotakin seurakunnan salaisista aseista.

Saan selville, että olen tullut oikeaan paikkaan, tämä todellakin on ohjusvarasto ja ohjuksetkin täältä löytyvät! Hädissäni mietin, mihin liemeen olen taas joutunut. Vaistomaisesti käännyn lähteäkseeni, kun toinen naisista pyytääkin minua jäämään teelle. Teekupin ääressä minulle selviää, että etsimäni ohjukset ovatkin ihmisiä, seurakunnan nuorisotyönohjaajia, ja varasto on heidän työ-

paikkansa, NuorisoNurkka. Minua nau-
rattaa ja nolottaakin, kun ajattelen, että
vielä hetki sitten kuvittelin astuneeni
keskelle salaisia sotasuunnitelmia. Jotta
tutkimusmatkani ei olisi turha, päätän
selvittää, mitä täällä sitten oikein tapah-
tuu.

Ohjukset alkavat kertoa kilpaa ajatuk-
siaan toiminnasta. Tiivistettynä se voisi
olla: rentoa yhdessäoloa ja kavereita.
Kaikki ovat tervetulleita sellaisena kuin
ovat. Silmälasipäinen, Maria, ajattelee,
että Nurkka on kuin levähdyspaikka, jos-
sa voi hengähtää hetken kaiken hälinän
keskellä ja kerätä voimia. Ajattelen
edessä hämmöttävää taukopaikkaa pit-
kän ja hikisen vaelluksen jälkeen. Tai-
danpa ymmärtää, mistä hän puhuu.

Kun ihmettelen ääneen, tullaanko tänne
sitten vain makoilemaan sohvalla, saan
kuulla pitkän listan erilaisista ryhmistä ja
illanvietoista. On monenlaisia kerhoja
alakouluikäisille, nuorteniltoja, isoskoulu-
tusta ja palveluryhmää... Koulutusta ja
palvelua? Se ei kuulosta minusta levol-
ta. Maria, selittää, että palveluryhmä vie-
railee vanhainkodilla tervehtimässä ja ul-
koiluttamassa vanhuksia. Hän kertoo,
että sieltä lähdetään aina iloisella mielel-
lä. Mieleeni muistuu partioihanteet, ei-

kös sielläkin puhuta jotain lähimmäisen
auttamisesta? Toinen ohjuksista, Kirsi,
jatkaa, ettei isoskoulutuskaan ole oi-
keasti koulua vaan toimintaa, jonne voi
tulla ihan muuten vaan vaikka ei edes
haluaisi isosen tehtäviin. Isosporukassa
on kuulemma aika monta partiolaistakin!

Olen huomannut Nurkassa läjän soitti-
mia ja tahdon tietää, voiko täällä myös
soittaa. Ja aivan oikein, nuorilla on täällä
ikioma bändi! Pian soittimet voidaan jo
siirtää Nurkan viereen rakennettuun, uu-
teen bänditilaan. Ennen kuin ehdin ky-
syä, otetaanko bändiin uusia soittajia ja
laulajia, saan jo kutsun tulla mukaan. Ai
niin, yksi juttu vielä. Tiesitkö, että partio-
kin on seurakunnan nuorisotyötä? No
nyt tiedät!

Ovella Kirsi työntää käteeni vielä käynti-
kortin, jossa on nuorisotyön nettisivujen
osoite: www.nuorisonurkka.fi. Hän ker-
too, että sieltä löydän kaiken tarvitsema-
ni tiedon erilaisista ryhmistä ja niiden
ajankohdista. Hyvä, sillä pääni on jo ai-
van pyörällä kaikesta kuulemastani.
Käyntikortti taskussani hyppään pihan
poikki tutulle Kotikololle ja mietin, tuolla-
han voisi käydä toistekin.

✍ Kirsi ja Maria

Partiouutisia

Niittykärppiä seurakunnan virkoihin

Kesäkuun alusta alkaen Limingan seurakunnan toimistosihteerin virkaa toimittaa vaeltajaosaston johtajana ja kämppävoutinakin mainetta kerännyt Hannu "Hande" Luukinen ja partio-ohjaajan vuorotteluvapaan sijaisena toimii Anni-Mari "AnskuLe" Leppäniemi.

Partiotyön Tuella uusi hallitus

Limingan Partiotyön Tuki ry piti vuosikokouksensa 23.5.2013 Kotikololla. Kokouksessa käsiteltiin tavalliseten vuosikokousasioiden lisäksi sääntömuutos.

Tuen jäsenmaksuksi päätettiin kolme euroa, joka kerätään niittykärpiltä partiojäsenmaksun yhteydessä.

Kokouksessa valittuun Tuen uuteen hallitukseen kuuluvat: Seppo Pietilä, Paula Ilola, Antti Viljas, Markku Hannola, Taru Karnaranta ja puheenjohtaja Jukka Raitio. Hallituksen ulkopuolelta sihteeriksi kutsuttiin Satu Savilampi ja rahastohoitajaksi Limingan seurakunnan talouspäällikkö Matti Ruotsalainen.

Tuki tiedottaa, että Partiokämpän maalaustalkoot järjestetään kesällä myöhemmin ilmoitettavana aikana.

Make jäi vuorotteluvapaalle

Lippukunnanjohtaja Markku "Make" Korhonen jäi kesäkuun alusta viettämään vuorotteluvapaata ja kesälomaa. Lippukunnanjohtajana maken vapaan ja loman aikana toimii 1. varajohtaja Jari Hautala. Make palaa työhön lokakuussa.

Menestystä Ahdin Valtakunnassa

Haukiputaalla 25.5.2013 pidetyssä Sudenpentu- ja seikkailijakilpailussa LNK menestyi seuraavasti:

Sudenpennut: 9. Karpalot (45,5 pistettä), 13. Huuhkajat (44,0), 21. Hirvi-lauma (40,2) ja 22. Merikotkat (37,8)

Seikkailijat: **1. Hillat (55,2)**, 9. Mustikat (44,3), 11. Kärpät (43,0) ja 14. Garbat (40,1)

Niittykärppävarusmiehiä

Kuksan saamien tietojen mukaan niittykärpistä varusmiespalvelukseen heinäkuussa lähtevät Pyry, Petri ja Markus

Waarien siltaprojekti etenee

Waarit ovat aloittaneet partiokämpällä sillan rakentamisen Tavoite on, että silta olisi ylityskunnossa syksyyn mennessä. Rakennelmaan tutustuessa kannattaa olla varovainen.

Lippukunnan 45v-juhla

Lippukuntamme on ehtinyt jo kiitettävään 45v ikään, joten olihan sitä syytä juhlistaakin. Juhlat pidettiin Partiokämpällä, ja juhlat olivat oikein mainiot hiostavasta säästä huolimatta.

Juhla alkoi kirkkotilaisuudella ja jatkui n. tunnin kestäneellä ruokailulla, jossa tarjolla oli mm. kakkukahvit (+teetä ja mehua niille jotka eivät kahvista välittäneet). Ruokailun aikana pystyi laittamaan nimensä vieraskirjaan ja antaa lippukunnalle lahjoja.

Itse juhla alkoi ruokailun jälkeen. Juhlan ohjelmaan kuului Yhteislauluja, sudenpentujen ilmansuunta-räppi, seikkailioiden esitys, joka kertoi tarinan partiopoika-patstaasta, Waarien Pyhä Yrjö-esitys sekä lukuisten Vj-todistusten ja lippukunnan, Piirin ja Sp:n myöntämien palkintojen jakaminen. Juhlat päättyivät n.klo 15 ja tunnelma oli oikein hyvä arvioitua pienemmästä juhliamäärästä ja paahtavasta kuumuudesta huolimatta

Lippukunta odottaa innokkaasti jo 50v-juhliiaan, joten jos nyt et päässyt mukaan niin korvaa menetyksesi v. 2018 vielä suuremmilla ja hienommilla juhlilla!

Lippukunnassa on sattunut ja tapahtunut eri osastojen, lippukunnan ja monien muiden tahojen (esim. piiri) järjestäminä erilaisia tapahtumia ja leirejä ja retkiä. Tässäpä listaa kaikista edellämainituista, mitä Ruoktun jälkeen on tehty.

Mitä?	Milloin?	Missä?	Lue lisää s.
Muoritesti	Huhtikuu	Temmes	
Muorien retki		Kämpällä	9
Nallekanerva	5.-6.4.	Kämpällä	
Päkmä	13.4.	Kämpällä	10
Konica Minolta	13.-14.4.	Kämpällä	11
Retkiä Liisanlinnaan	16.4. ja 23.4.	Liisanlinnassa	
Pyhän Yrjön Illalliset	19.4.	Oulussa	8
Vaeltajien Piirivisio	19.-21.4.	Kotikolo ja Oulu	
Sudenpentujen Päätösretki	7.5.	Puhkiavanperä	
Jotos	10.-12.5.	Kämpällä	
Talkoot	14.-15.5.	Kämpällä	
Sepeli	18.5.	Kämpällä	
3v Seikkailioiden päätösleiri	18.-19.5.	Kämpällä	
Lippukunnan 45v-juhla	19.5.	Kämpällä	6
Ahdin valtakunnassa	25.5.2013	Haukiputaalla	5

Pyhän Yrjön illalliset

Pohjois-Pohjanmaan Partioperinneyhdistyksen ja Pohjois-Pohjanmaan Partiosäätiön järjestämä perinteinen Pyhän Yrjön juhlaillallinen järjestettiin 19.4.2013 Oulun Rauhalassa. Ilta alkoi maljan kohottamisella partiolle ja Pyhällä Yrjänälle. Ruokailun lomassa nautimme monenlaisesta ohjelmasta. Alkuruoan jälkeen kilpailimme postimerkkeilyyn liittyvässä tietokilpailussa ja pisteytimme sudenpentujen kilpailupiirustuksia.

Juhlapuheen piti Timo "Hissu" Tuovinen Kempeleen Samposista. Oulun yliopiston ylioppilaskunta muuten valitsi hänet Oulun yliopiston vuoden opiskelijaksi 2013. Puheessaan Tuovinen kertoi partion ja lääkäriksi opiskelun yhtäläisyyksistä. Musiikkiesityksestä ja jälkiruoan taustamusiikista vastasi Jan Dekker Pohjan Veikoista. Jälkiruoan jälkeen kuulumme piirustuskilpailun tulokset.

Lopuksi kokoonnuimme sisaruspiiriin, jossa kuulumme laulun "Sama taivas, sama maa" Mari Appelgrenin esittämänä.

Osallistujia oli sopiva määrä, vaikka osa nuoremasta polvesta olikin Limingassa Vaeltajavisio-tapahtumassa. Niittykärpistä mukana olivat minun lisäksi Hannu ja Jukkis. Uusia osallistujia kaivataan Niittykärpistäkin ja lippukunta voisi mahdollisuuksien mukaan kustantaa nuorien johtajien osallistumisen. Ruoka oli hyvää ja sitä oli riittävästi. Kaiken kaikkiaan juhlaillallinen oli onnistunut ja perinnettä kannattaa jatkaa tulevinakin vuosina. ✍️ Sami Rönkkö

Mitä ihmettä?

Outo tyyppi kummastuttaa.

Niittykärpät ovat ihmetelleet outoa miekkosta, joka seikkailee siellä täällä ja välillä partiotouhuisakin. Lopulta paljastui, että sehän onkin iänikainen Hannu 'Hande' Luukinen, joka on vain menettänyt naamakarvoituksensa vapun aikaan mystisellä tavalla. Nyt parta ja viikset ovat jo kasvamassa takaisin, vai ovatko sittenkään?

Kuksa tarkkailee tilannetta...

Muorit kohti korkeuksia

Sateisena lauantaiaamuna Muorit kokoontuivat kämpälle. Luvas- sa oli Reetan koulutyönä järjes- tämä virkistyspäivä. Aluksi verry- teltiin kasvolihaksia pitämällä lyh- käinen esittelykierros hiff-biff-kie- lellä.

Kun Niina ja Karkki saivat kiipeil- tyä puuhun turvallisen paikan varmistusköysille, päästiin korikii- peilemään. Oma haastetta lajiin toi tuuli, joka heilutteli korikasan lisäksi puuta, jonka oksassa var- mistus oli kiinni. Hauskaa oli, korkeimmalle päässyt Muori kiik- kui 11 korin päällä kunnes tuli tuulen- puuska.

Nalle Puh onneton oli ilmeisesti sään runtelemana joutunut jumiin saarelle,

jota ympäröivät kro- kotiilit. Onneksi Muorit ehtivät hätiin ja Puh saatiin pelastettua turvaan. Lisäksi reis- sun aikana kiepautet- tiin lentävä taikamatto ilmassa ympäri. Ku- kaan ei tippunut kyy- distä.

Lopuksi herkuteltiin lätyillä ja mansikkahil- lolla. Aurinkokin alkoi jossain vaiheessa pil- kistelemään pilvien

raosta, näköjään mukava puuhastelu loistavassa seurassa saa harmaankin päivän kirkastumaan. 🐿️ Muorit

Päkmä 2013

Kokoontuimme lauantai- aamuna käm- päällä. Alunperin meitä oli tulossa 6, mut- ta edellisenä iltana saimme tietää, että meitä tulisi 7, koska Lotta oli ilmoittanut Ilonan mukaan, vaikka ei edes ollut var- ma saisiko/voisiko Ilona osallistua. Käm- päällä Juulukat jakoivat meidät arpomalla kahteen joukkueeseen, jotka olivat: Ven-

la, Lotta, Henna

ja Saara, sekä

Eva, Ilona ja

Henna. Alotus-

rastilla yksi

meistä joutui läh-

temään kotiin

mahakivun takia.

Meitä jäi vain 6,

joten meidät yh-

distettiin. Yhdis-

tyimme siis jo

heti aloitusrastil-

la. Eka varsinai-

nen rasti oli är-

syttävä. Sillä piti tarpoa lumihangessa

(koska ei ollut suksia jalassa) suunnis-

tusrastilta rastille.

Ja kun sitten oli ruokarasti, unohdimme

laittaa pottumuusiin suolaa ja kiisseli ei

ollut ihan normaalia, sillä siihen tuli liikaa

perunajauhoja ja se oli enemmän liiste-

rin ja purkan sekoitusta kuin kiisseliä. Sii-

tä tuli jopa "legenda" Päkman aikana.

Päätim-
me sääs-
tää "pur-
kan"
(kiisse-
lin) leiril-
le, jotta
olisimme
voineet
laittaa
sen oven
eteen
mahdol-
listen yö-

herättäjien varalta.

Sitten etenimme siltä vaivalloiselta ruo-

karastilta loppuille pitkästyttävälle rasteille

ja niiltä maaliin. Loppujen loppuksi olim-

me neljänsiä! Tutkailtiin pistetaulukkoa

ja meidän ruokarastin pistemäärä oli

1,5/5, eikä ihme :D .

👉 Venla

Juttu tehtiin seikkailija-aktiviteettina.

Konica Minolta

Meillä oli siis leiri Päkän jälkeen Telkkien kodalla. Ensin olimme kämpällä ja illaksi lähdimme kodalle. Siellä meitä odotti meidän kiisseli! Aloimme tekemään nuotiota.

Nuotion sytytti Eva ja Saara. Kaikki kuitenkin tekivät pikkutikkuja ja kiehisiä. Iltapalaksi teimme hampurilaisia ja suklaabanaaneja. Sen jälkeen kerto-

limme juttuja ja menimme nukkumaan puoli kahden aikoihin.

tunti. Lopuksi ehdimme vielä katsoa meidän ottamia kuvia, joihin oli annettu aiheet valmiiksi. Leiri loppui noin klo 12.00. Suoritimme valokuvausmerkin ja oli kiva leiri!)

📷 Henna&Eva&Saara

Kirsikat tekivät jutun seikkailija-aktiviteettina.

Aamulla noin kahdeksalta heräsimme. Aloimme pikkuhiljaa pakkailemaan

makuupusseja ja muita tavaroita. Söimme aamupalaksi kaikkea mitä oli jäänyt ja tietenkin puuroa. Noin 9-10 aikaan lähdimme kävelemään kämpälle. Sitä ennen muun muassa siivosimme ja otimme kuvia. Tie (tai polku) oli mutainen, mutta pääsimme vihdoin kämpälle (tosin hieman märkinä). Siellä meidän täytyi heti alkaa siivoamaan, tiskaamaan ja pilkkomaan puita. Siinä menikin noin

Haastattelu Konica Minolta leiristä

Mikä on nimesi? -Eva

Keitä leirillä oli? -Lotta, Henna, Saara, Ilona, Anni, Moonika, Juulia ja minä (Eva)

Oliko leirillä kivaa? -Oli

Kuinka pitkä leiri oli? -2 päivää

Missä leiri oli? -Telkkien kodalla

Missä nukuitte? -Kodassa

Haastattelu tehtiin Kirsikoiden seikkailija-aktiviteettina.

Vuosi oli vielä 2012 ja kuukausi Heinäkuu, paikkana Hämeenlinnan Evo ja tapahtumana Roverway 2012, kun tämän jutun aiheuttanut tapahtuma sai alkunsa.

Olimme juttelemassa itävaltalaisten ja latvialaisten partiolaisten kanssa niitä näitä partiosta, kunnes jossakin vaiheessa keskustelua latvialaiset alkoivat puhua talvileiristään. Erinäisten kysymysten, vastausten ja muiden asioiden kautta latvialaiset kutsuivat meidätkin leireilemään seuraavaksi talveksi Latviaan. Monet eivät ottaneet kutsua niin tosisaan, vaikkakin suurin osa sanoi harkitsevansa asiaa. Asia jäi kuitenkin hautumaan ihmisten mieliin.

Tarina jatkui marraskuussa, kun yksi leirikavereistani otti yhteyttä ja kysyi, että kuinka moni on oikeasti ajatellut lähtevänsä Latviaan leireilemään, kun kyseiset latvialaiset olivat ottaneet häneen yhteyttä. Loppujen lopuksi porukaksi muodostui 3 henkilöä, kaikki tuttuja toisilleen Roverwayltä. Joulukuussa 2012

Baltais Vilks 2013

Latviasta saatiin leirin varustelista ja muut tiedot leiristä.

Selvisi, että leiri pidettäisiin 3.-6.1. Latvian Ložmetējkalsnissa, joka sijaitsee 50 km päässä Latvian pääkaupungista Riikasta. Leirin pääideana oli kunnioittaa 1. maailmansodan latvialaisia kiväärimiehiä, jotka henkensä edestä taistelivat saadakseen Latvian vapaaksi ja itsenäiseksi

Tietopläjäys

Latvia oli muiden Baltian maiden ja Suomen tavoin osa Venäjän keisarikuntaa. Latvia sai itsenäisyyden vuonna 1919, tosin menettääkseen sen Neuvostoliitolle 2. maailmansodan aikana.

Leirialueena toimi entinen 1. maailmansodan aikainen taistelukenttä (tämä kerrottiin meille jo heinäkuussa) ja leirin nimi oli "Baltais Vilks" joka tarkoittaa valkoista sutta.

Kaverini suunnitteli matkamme niin, että tapaamme 2.1. aamulla Helsingissä, josta matkaamme Tallinnaan laivalla ja sieltä bussilla Riikaan ja sama reitti toisinpäin takaisin 7.6. Saimme selville, että 3 muutakin suomalaista olisi tulossa leirille henkilöautolla matkustaen.

Varsinainen reissu alkoi tämän vuoden 1. päivänä eli tarkemmin 1.1.2013 juna-matkalla kohti Suomen pääkaupunkia Helsinkiä. Siellä yövyttyäni jatkoin mat-

kaa kohti rautatieasemaa, jonka ratikkapysäkillä tapasin toisen ystävästäni. Hänen kanssaan jatkoimme sataman terminaaliin. Liput saatuamme jäimme odottelemaan matkasuunnitelman tehnyttä ystäväämme, joka saapuikin paikalle vähän meidän jälkeemme.

Laivaan noustiin ja parin tunnin risteilyn jälkeen olimmekin jo perillä Tallinnassa, johon meillä oli muutama tunti aikaa tutustua. Tallinnan vanhakaupunki ja muut nähtävyydet ehtivät tulla tutuksi parin ostoskeskuksen lisäksi.

Bussi lähti matkaan n. klo 16 Tallinnan bussiasemalta ja matka kesti kuusi tuntia. Aika ei tosin bussissa käynyt pitkäksi erilaisten vapaasti valittavien elokuvien ja juttuseuran takia.

Riikaan saavuttiin klo 23.30. Paikallinen partiolainen oli meitä vastassa. Hän oli lupautunut tarjoamaan meille yöpaikan omasta kodistaan. Mukavaa että näinkin ystävällisiä ihmisiä löytyy. Paljastui, että hän oli menossa leirille lääkäriksi ja hän selitti meille enemmän leiristä ja sen historiasta.

Kyseinen leiri on Latvian partiolaisten kansallinen (Luit oikein!

kansallinen) talvileiri, joka on järjestetty

vuodesta 2001 lähtien. Idean leiristä sai pieni ryhmä ihmisiä jotka olivat leiri-alueella käyneet vaeltelemassa. Aluksi leiri oli pieni eikä vielä kansallinenkaan, mutta vuosien saatossa se on kasvanut niin paljon, että partiolaisia joka puolelta Latviaa saapuu sinne. Leiri järjestetään yhteistyössä Latvian ainoan valtion tukea saavan nuorijärjestön kanssa. Tämä järjestö vuorostaan, liittyy omalla tavallaan Latvian armeijaan. Järjestön jäsenet erottuivatkin selvästi maastopuvuisensa ja leiriensä naamioinnilla partiolaisista.

Saimme päättää nukummeko pitkään ja matkustamme suoraan leiribussin lähtöpaikalle, vai heräisimmekö aikaisemmin jotta ehtisimme tutustua Riikaan. Oppaanamme toimisi partionjohtaja, joka myöskin oli lähdössä leirille. Valitsimme

heti mahdollisuuden tutustua paikallisen partiolaisten kanssa Riikaan. Ostimme liput ja nousimme bussiin. Tark-

Riika kirkon tornista nähtynä

ka poisjäätipysäkki oli helppo löytää.

Huivikaulainen partiolainen oli siellä jo odottamassa meitä.

Niin alkoi muutaman tunnin tutustumisretki Latvian pääkaupunkiin. Meille tulivat tutuksi kirkontornin näkymät, paikallinen yliopisto jossa oppaamme opiskeli, Riikan kauppahalli ja muut nähtävyydet mitä keskustassa ja sen lähetyvillä on. Lopulta menimme bussipysäkille jossa autoa jo lastattiin. Niin alkoi matkamme kohti leiri- aluetta ja tämä kirjoitus vihdoin ja viimein alkaa selittämään itse leiristä ja sen tapahtumista. Toivottavasti et menettänyt hermojasi, jos pidit matkamme alun selittämistä turhana.

Leirialueelle päästyämme purimme bussin sisällön ja kävimme katsomassa mihiin leirin järjestäjien tarjoama kamiinateltoa pitäisi pystyttää. Teltoa oli ruotsalainen, eli sen keskisalkona toimi kamiinan savupiippu, kamiina oli kolmio, joka laitettiin keskisalossa olevaan tilaan. Kamiinan luukku paljastui hankalahkon asennuksen jälkeen, niin löystyneeksi, ettei se millään meinannut pysyä auki ilman tukea. ”Mukavaa” kolinaa siis kuului pitkin leiriä.

Teltpaikan katsomisen jälkeen tutustuimme teltan lähellä (20m päässä leirin rajasta ja n. 40m meidän teltalta) ole-

vaan torniin josta avautui hyvä näkymä yli tasaisen leirialueen ja sitä ympäröiviin alueisiin. Sitten menimme kuuntelemaan yleisiä ohjeita ja leirin sääntöjä, jotka tuttumme tulkkasivat meille.

Eräs sääntö jäi erityisesti mieleen, sillä tuskin millään Suomen leireistä on tällaista sääntöä. Se oli: ”Kuoppia ei saa kaivaa ilman erillistä lupaa”. Syykin tosin oli hyvä, sillä leiripaikkanahan oli sodanaikainen taistelukenttä. Räjähämättömiä pommeja saattoi olla missä vain.

Leirivartiomme

Leirin muita eroja vaikkapa Ruoktuun verrattuna oli, että kaikki vesi saatiin kanistereista oli kyseessä sitten pesuvesi, ruoantekoon käytettävä vesi tai juomavesi. Erähenkisemmäksi verrattuna Ruoktuun Valkoisen Suden teki se, että kaikki ruuat tehtiin avotulella, toi-

sin sanottuna nuotiolla, oli kyseessä mikä tahansa aamupalasta päivälliseen ja iltapalaan. Myöskin polttopuut piti itse tehdä eli alueella sai kaataa puita. Tosin leirin puolesta joka päivä annettiin pari pussia brikettejä poltettavaksi.

Yleisten tietojen kohdalla meille selitettiin lautapelin säännöt. Leirillä oli nimittäin ideana koko leirin lautapeli. Joukkueet sai itse muodostaa kunhan kaikkiin tuli suunnilleen saman verran henkilöitä. Kaikesta mitä leirillä tehtiin saattoi olla hyötyä lautapelissä. Systemi toimi oikein hyvin, vaikka se vaikutti aluksi sekavalta.

Samana iltana loputkin suomalaiset saapuivat. Selvisi, että he ovat Salosta ja että heidät oli kutsunut sama henkilö kuin meidätkin, heidät tosin jossakin kansainvälisessä johtajakoulutuksessa.

Ensimmäinen leirin kahdesta kokkauskisasta järjestettiin iltapalan aikana. Tuomaristoon kuului neljä tuomaria joista kolme oli leirin henkilökuntaa ja yksi suomalainen. Ensimmäi-

sellä kerralla minä olin tuomarina. Tuomariston piti ruuan maun lisäksi arvostella tarinaa ruuan takana (se piti itse keksiä). Ensimmäisen kilpailun voiton veivät suomalaiset. Heidän tarinoitansa ruuasta ruuan maun lisäksi pidettiin oikein hyvinä.

kein hyvinä.

Lautapeliä pelattiin lähes aina kun ohjelmassa oli tarpeeksi suuri aukko, joten sitä ehti kyllä pelata. Ei siinä, hyvä peli se oli, vaikka sääntömuutoksia kesken pelin tulikin.

Samana iltana jaettiin ihmiset kipinämiikkopareihin. Kipinämiikkojärjestelmä erosi meikäläisestä siten, että siinä missä meillä on yksi tai useampi kipinämiikkopitämässä tulta yltä yhdessä teltassa, niin Latviassa yksi kipinämiikkopari huolehti

tunnin ajan kaikkien telttojen lämmityksestä. Kaikkien telttojen kiertäminen vei suunnilleen varttitunnin, joten minäkin ehdin ensimmäisenä yönä kiertää neljästi kaikki minun vastuulla

Leirin portti

Ruuan laittoa

Loppupäivä menikin sitten suureen juhlaan valmistautumisessa ja lautapelin peluuseen. Suuri juhla oli tapahtuma, jota poliisit tulivat valvomaan ja ylläpitämään järjestystä ja armeija toi leirikeittiötään lainaksi. Tapahtumassa muisteltiin jo niin monta kertaa mainittua taistelua ja sen latvialaisia kiväärimiehiä. Tapahtumassa oli ns. ikuinen tuli, jota piti aina vartioda koko tapahtuman ajan lumipuvut päällä. Vartijat vaihdettiin joka 15-min.

Kävipä leiriportin vieressä olevalle muistomerkillä laskemassa seppeleen monien muiden maiden lähettiläiden tapaan Suomenkin (suur?)lähettiläs. Hän ehti poistua paikalta ennen kuin ehdimme tapaamaan häntä. Tapahtumassa oli arviolta 400 ihmistä kun menimme nukkumaan ja vielä aamulla leirialueen ulkopuolella riitti väkeä, tosin arviolta alle 80.

Viimeisenä päivänä pelasimme lautapelin viimeiset pelit leirin purun yhteydessä. Saimme joukkueellemme lisäpisteen siitä, kun tuttumme purkivat leirin käytössä olleen aggregaatin. Bussia odotellessa kävi ilmi, että yksi bussi oli juuttunut kiinni ja se piti käydä työntämässä irti. Muut suomalaiset lähtivät jo ennen bussin tuloa ajamaan kohti Suomea

Leiri päättyi meidän osaltamme ensimmäiseen yöpaikkaamme, johon bussikuski meidät jätti kun se oli paluumatkan varrella. Siellä syötyämme ja vaatteita vaihdettuamme kävimme kaupassa ostamassa tuliaisia ja jatkoimme matkaa kohti tuttumme taloa. Tuttumme oli lautapelin vetäjä ja henkilö joka meidät leirille oli kutsunut eli ei mikään turha henkilö. Yövyimme hänen luonaan ja seuraavana päivänä alkoi paluumatkamme kohti Helsinkiä, johon saavuttiinkin 7 aikoihin illalla.

Latvia ja partio

Latviassa on n. 2,1 miljoonaa asukasta.

Latvian pääkaupunki on Riika, jossa asuu n. 700 000 ihmistä.

Latviassa on alle 1000 partiolaista.

Valtio ei tue millään tavalla partiota. Latvian partiojärjestö pyrkii muuttamaan asiaa muiden nuorisjärjestöjen tuella.

Latvian kansallinen jamboree pidetään tänä kesänä.

Olisiko tässä ajatusta...

Sattuipa käsiini muutama vuosi sitten Partiokämpällä olleen tapahtuman aikataulu. Lapussa ei mainita, mikä porukka paikalla on ollut, mutta muistelen ja arvelen sen olleen joku toinen lippukunta, joka vietti kämpällämme suunnitteluviikonloppua juuri ennen toimintakauden alkua elokuussa 2010.

Tuossapa varsin toimiva paketti lippukunnan saattelemiseksi uuteen kauteen! Mukana on niin johtajiston huoltoa, tiukkaa suunnittelua, edellisen toimintakauden tarkastelua, talkoilua partiokämpän hyväksi, saunomista, ulkoilua, ruokaa, pestikeskusteluja ja monenmoista hauskaa.

Mukana viikonlopussa ovat varmaankin olleet ainakin kaikkien ikäkausien toiminnasta vastaavat, lippukunnan johtajisto ja kaikkien syksyn tapahtumien tekijät. Kannattaa huomata, että jopa itsenäisyyspäivän juhlallisuuksien suunnittelu on pistetty alulle jo tuolloin elokuussa.

Tämä tapahtuma ei ole ollut ainoa laatuaan vaan kämpällämme on moni naapurilippukunta käynyt pitämässä suunnitteluviikonloppujaan.

Pitäisikö meidänkin ottaa niistä mallia?

Miettii Hande

Perjantai	
18.30	Saapuminen ja asettuminen
19.00	Ohjelmaa...
20.00	...iltapalan tekemistä...
21.00	...lisää ohjelmaa
Lauantai	
8.00	Herätys, lipunnosto, aamupala
9.00	Aikataulut ja tuleva syksy
9.30	Tapahtumien suunnittelua (Leiri, retket, johtajiston vaellus, puurojuhla, itsenäisyyspäivä...)
11.30	Yhteenveto syksyn tapahtumista
12.00	Lounas
13.00	KEHITTYVÄ LIPPUKUNTA
15.00	Talkoilua ja kahvit
16.00	Pestikeskusteluja, omat toimintasuunnitelmat
17.00	Päivällinen
18.00	Pestikeskusteluja, omat toimintasuunnitelmat
19.30	Hallituksen kokous ja vapaata illanviettoa!
20.30	Iltapala
Sunnuntai	
9.00	Herätys, lipunnosto, aamupala
10.00	Meripartiokokous, vaeltaja- ja samoajatoiminnan suunnittelua, ulkoilua, talkoohommien viimeistelyä...
12.00	Lounas
13.00	Siivoaminen ja pakkaus
14.00	Tää ystävyys ei raukene, kiitokset ja muut... Sitten kohti kotia

JUHLALEIRI

PÖKKELÖ 13

HOSSAN IIKOSKELLA

SEIKKAILIJAT JA SITÄ VANHEMMAT	SUDENPENNUKSET JA PERHELEIRI
26.-31.7.2013	29.-31.7.2013
HINTA N. 85€	HINTA 40€

LEIRIMAKSU SISÄLTÄÄ KULJETUKSET, MAJOITUKSEN, RUOAN, VAKUUTUKSEN, LEIRI-MERKIN, SUORITUSMERKIN SEKÄ MATERIAALIN. LEIRIN OHJELMASSA ON MERKKI-SUORITUKSIA, MAASTOLEIKKI, HAIKKI, SAUNOMISTA, ILTANUOTIOT SEKÄ PALJON MUUTA HAUSKAA

LEIRINJOHTAJINA MARKKU "MAUKKA" TÖLLI JA

ANNI-MARI "ANSKU" LEPPÄNIEMI

PÖKKELÖ ON KESÄN KOHOKOHTA. LÄHDE SINÄKIN MUKAAN!

LATAA ILMOITTAUTUMISLOMAKE NETISTÄ (WWW.NIITTYKARPAT.FI) PALAUTA SE TÄYTETTYNÄ PARTIOTOIMISTOON TAI KIRKKOHERRANVIRASTOON 14.6. MENNESSÄ. ILMOITTAUTUMINEN ON SITOVA. LASKU LEIRISTÄ TULEE KOTIIN POSTISSA.

LEIRIKIRJEEN SAAT LEIRILÄISKOKOUKSESTA

LEIRILÄISKOKOUS LIMINGAN SRK-TALOLLA

KESKIVIKKONA 12.6.2013 KLO 17-18

Myötäilta II

Toisessa Myötäillassa jatkettiin Myötätuulen nostattamista antamalla osallistujille hieman maistiaista tulevasta ohjelmasta.

Sudenpennut pääsevät kokemaan Myötäpäivillä Tuulilaakson ja laakson teeman mukaisesti Sudarit taiteilivat Manta-paperilennokkeja ja kokeilivat miten lennokit liitävät. Jos haluat kotona harjoitella lennokin tekemistä, löydät ohjeet Youtubesta hakusanalla ”How to build the Manta paper plane”.

Seikkailijat harjoittelivat merimies- ja merirosvoaiheisia lauluja, kuten Mikki Hiiri Merihädässä ja Kapteeni koukku. Kun laulut oli laulettu, Seikkailijat koittivat miten heiltä sujuu meriaiheisten origamien taitteleminen. Origami ohjeita löydät osoitteesta <http://origami-paper.ru/origami/finnish>

Tarpojat pääsivät pelaamaan Myötätuulikierre The Gamea ja rakentamaan kotitekoisen Myötätuuligeneraattorin. Myötätuulikierre The Gameen tarvitaan kaksi pelaajaa ja useita avustajia. Peliä pela-

taan samalla periaatteella kuin ilmakiekkoa, mutta ilmakiekon sijasta pelivälineenä on pingispallo, jota pelaajat yrittävät saada maaliin. Avustajat toimivat reunoina pöydän ympärillä, jotta pingispallo ei tippuisi.

Myötätuuligeneraattoriin tarvitset pöytätuulettimen, viuhkoja ja lennätettävää materiaalia, kuten höyheniä, serpentiiniä ja paperia. Tavoitteena on testata mikä esine lentää parhaiten ja mitä esinettä Myötätuuli ei pysty kannattelemaan.

Viuhkoilla voi yrittää pitää esineitä kauemmin ilmassa.

Myötäillan Samoajaosaston edustus jäi vähäiseksi, ja toimittajakin joutui töihin, joten Samoajien Kahvila jäi perustamatta, mutta myötäpäivillä uusi yritys! Tavoitteena olisi ollut testata kuinka monella eri tavalla kahvia voi keittää.

Myötäilta oli vasta pieni maistiainen Myötäpäivien ohjelmasta, joten voimme olla varmoja että edessä on vuoden siistein tapahtuma!

Sanni

Seuraava Kuksa

Seuraava Kuksa 3/2013, ilmestyy syyskuussa. Jutut ja kuvat pitää lähettää **23.8.2013** mennessä sähköpostina osoitteeseen kuksa@niittykarpas.fi tai Kuksan postilaatikkoon Kotikololle.

Niittykärppien
tuoreimmat
uutiset netissä

www.niittykarpas.fi